

РЕШЕНИЕ

№ 5952

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110208026 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

С Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП - София, на основание чл. 180 ал. 1 ЗДДС на "xxxxxxxxxx" ООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева /хиляда седемстотин и шестдесет лева и двадесет и пет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 вр. чл. 86 ал. 2 ЗДДС.

Недоволно от наказателното постановление е останало санкционираното юридическо лице, което го атакува чрез законния си представител - управител М.Т., със срочно подадена жалба с искане за отмяна. Излагат се съображения, че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок по чл. 34 ал. 1 ЗАНН, тъй като нарушителят е станал известен на контролните органи със съставянето и подаването на протокол по чл. 117 ЗДДС № *****/01.02.2020 г., тъй като контролните органи разполагат с достъп до подадената информация. Навежда се, че е ограничено правото на защита на санкционираното юридическо лице, тъй като както в АУАН, така и в НП, липсва описание на обстоятелствата на нарушението, тъй като не са посочени броя на конкретните доставки, техния вид и датата на извършването им. Алтернативно се излагат аргументи, че се касае за маловажен случай на административно нарушение, тъй като същото е извършено за първи път, липсват настъпили вредни последици и макар след

законовия срок дружеството е издало протокол по чл. 117 ЗДДС. Като смекчаващо отговорността обстоятелство се изтъква и предмета на доставката - игрални автомати и предвидения за използването им лицензионен режим. По изложените съображения се прави искане обжалваното наказателно постановление да бъде отменено.

Настоящото производство пред СРС е второ по ред, след като с решение № 3776/08.06.2023 г. по дело № 2662/2023 г. по описа на АССГ, IX касационен състав, е било отменено решение № 5157/15.12.2022 г. по НАХД № 12542/2021 г. по описа на СРС, НО, 114 състав и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател "xxxxxxxxx" ООД, редовно призовано, не изпраща представител. Не се явяват процесуалните му представители - адв. Д. П. от САК и адв. Б. П. от САК, редовно призовани. От адв. Д. П. е депозирано писмено становище, с което се прави искане за отмяна на наказателното постановление. Поддържа се оплакването за нарушение на срока по чл. 34 ЗАНН, като се излагат аргументи, че данъчното събитие е настъпило на 14.08.2018 г. с фактическото предаване на стоката по договор, в който е предвидено прехвърлянето на правото на собственост под отлагателно условие или срок.

Наказващият орган, редовно призован, се представлява от юрк. П. Г. с приложено по делото пълномощно, който пледира обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено, а жалбата - оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Счита, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен и категоричен начин от събраните в съдебното следствие доказателства. Излага аргументи, че е спазен срока по чл. 34 ал. 1 ЗАНН и че данъчното събитие е настъпило с прехвърляне на собствеността върху игралното оборудване, а не при фактическото му предаване с проформа фактура. Претендира юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция и навежда възражение за прекомерност в случай, че претендираното адвокатско възнаграждение надвишава минималния размер, предвиден в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, от санкционираното юридическо лице и при спазване на срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН (редакция в сила от 09.10.2012 г.), поради което следва да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл.

84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя "xxxxxxxx" ООД, ЕИК xxxxxxxxxx, е търговско дружество, регистрирано в Република България, със седалище в гр. София, адрес на управление бул. "xxxxxxxx" № 20, с управител М.Т..

По споразумение с търговско дружество IGT - Europe B.V. със седалище в К.Н., дружеството-жалбоподател следвало да получи доставка в Република България на оборудване за игрална зала- 24 броя игрални автомати. Стоките били получени на територията на страната на 14.08.2018 г., видно от приложеното ЧМР, която била придружена от Известие за доставка (Delivery Note)# 82847937 и проформа фактура (Commercial Invoice)# 94788702, като между страните бил уговорен едногодишен тестови период, предхождащ одобряване и закупуване на автоматите без заплащане до месец септември 2019 г. Окончателният договор за закупуването на 9 броя игрални автомати CRYSTAL SLANT бил сключен на 05.09.2019 г., а плащане на получените стоки – 9 броя игрални автомати, следвало да се извърши въз основа на издадена от нидерландското дружество фактура № 96113772/05.09.2019 г. на стойност 90 000 евро.

В срок до 30.11.2019 г. дружеството - жалбоподател не начислило данъка по реда, предвиден в чл. 86 ал. 1 т. 1 - 3 ЗДДС - не издало протокол, в който да посочи данъка на отделен ред; не включило размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период месец октомври 2019 г. в справката - декларация за същия данъчен период; не посочило протокола в отчетните регистри за същия данъчен период.

Едва с протокол № ***** от 01.02.2020 г., издаден на основание чл.117 ЗДДС, дружеството – въззивник начислило данъка за доставката, получена по фактура № 96113772/05.09.2019 г., в размер на 35 204, 94 лева, и отразило същия в справката- декларация по чл. 125 ЗДДС за данъчен период- февруари 2020 г.

С Резолюция за извършване на проверка № П-22222520216092-ОРП-001/29.12.2020 г. било възложено извършване на проверка по спазване на осигурителното законодателство от страна на дружеството - жалбоподател. В рамките на същата била извършена проверка на място по адреса на управление на „xxxxxxxx“ ООД, за която бил съставен Протокол № 1583368/26.02.2021 г., като видно от съдържанието му, били проверени първични и вторични счетоводни документи и регистри и били приобщени декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение с „xxxxxxxx“ ООД. Наред с това с нарочно искане № П-22222520216092- 040-002/25.03.2021 г. от проверяващия екип на ТД на НАП София, от дружеството било изискано да представи фактури от доставчици от ЕС, протоколи за самоначисляване по чл. 117 ЗДДС, транспортни документи и банкови извлечения за периода 01.01.2019 г.- 31.12.2020 г., като същите постъпили в ТД на НАП с придружаващо писмо вх. № 2553-03- 301/05.04.2021 г.

В рамките на извършената проверка и въз основа на представените

документи било констатирано горепосоченото забавяне при изпълнение на задължението за самоначисляване на ДДС във връзка с покупката на игрални автомати, за която била издадена фактура № 96113772/05.09.2019 г. на стойност 90 000 евро, издадена от търговско дружество Ixxxxxxx със седалище в К.Н..

Предвид установеното забавяне на задължението за самоначисляване на ДДС на 22.06.2021 година свидетелката Г. К. - инспектор по приходите в ТД на НАП – София, съставила акт за установяване на административно нарушение № F617133/22.06.2021 г., с който срещу "xxxxxxx" ООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че не е изпълнило задължението си да начисли ДДС по получената на 05.09.2019 г. доставка на стока от IGT-EUROPE B.V., като издаде протокол по чл.117 ЗДДС, включи размера на данъка при определяне на резултата за месец октомври 2019 г. и посочи документа в отчетните регистри, депозирани пред приходната администрация в срок до 15.11.2019 г., квалифицирано като нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3, вр. ал.2 от ЗДДС.

Актът за установяване на нарушението бил съставен в присъствието на двама свидетели и на законния представител на дружеството – жалбоподател. Актът за установяване на нарушението бил връчен на управителя на дружеството- М.Т., като в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН срещу АУАН били депозирани възражения, заведени с вх. № 2553-03-501/25.06.2021 г., с доводи за допуснати при съставяне на АУАН съществени нарушения на процесуалните правила и за маловажност на нарушението.

След преценка, че наведените възражения не са основателни, на 08.07.2021 г. Б.И. - директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП – София, издал обжалваното Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., с което на основание чл. 180 ал. 1 ЗДДС наложил на "xxxxxxx" ООД, ЕИК xxxxxxxxxx, имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева /хиляда седемстотин и шестдесет лева и двадесет и пет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 вр. чл. 86 ал. 2 ЗДДС.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля Г. К., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., АУАН № F617133/22.06.2021 г., възражения срещу АУАН вх. № 2553-03-501/25.06.2021 г., резолюция за извършване на проверка № П - 2222520216092-ОРП-001/29.12.2020 г., придружително писмо от "xxxxxxx" ООД вх. № 2553-03-301/05.04.2021 г., фактура № 96113772/05.09.2019 г., ЧМР от 14.08.2018 г., проформа фактура № 94788702 от 08.08.2018 г., известие за доставка, заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020 г. на изпълнителен директор на НАП, протокол по чл. 117 ЗДДС № *****/01.02.2020 г., протокол от

извършена проверка № 1583368/26.02.2021 г.

Съдът изцяло кредитира събраните по делото доказателства - същите са логични, еднопосочни, последователни и взаимнокореспондиращи си. Свидетелката Г. К. е извършила проверката на дружеството - въззивник и пред съда възпроизвежда обстоятелствата на извършената проверка и констатациите от същата. От показанията на свидетелката К. се установява колко проверки на дружеството - жалбоподател са били извършвани и какъв е бил предметът на всяка проверка, в какъв период от време е извършвана всяка от проверките, както и какви документи са били изисквани и проверявани при извършената проверка по адреса на управление на жалбоподателя. Съдът се довери на показанията ѝ, като намери, че същите са еднопосочни, последователни и напълно кореспондират на писмените доказателства - протокол № 1583368/26.02.2021 г. и придружително писмо от "xxxxxxxx" ООД вх. № 2553-03-301/05.04.2021 г.

Съдът кредитира и писмените доказателства, събрани в съдебното следствие, които също оцени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни и на събраните гласни доказателства.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни административни органи. Съгласно чл. 193 ал. 2 ЗДДС актовете за установени нарушения на разпоредбите на ЗДДС се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Актът за установяване на нарушението е съставен от свидетелката Г. К., която заема длъжност "инспектор по приходите" в ТД на НАП - София и има качеството "орган по приходите" съгласно чл. 7 ал. 1 т. 4 ЗНАП. Наказателното постановление е издадено от Б.И. - директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП - София, който е оправомощен от изпълнителния директор на НАП да издава наказателни постановления за нарушения по чл. 180 ЗДДС и чл. 180а ЗДДС, видно от приетата като писмено доказателство заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП /т. 1.3/.

Не са основателни оплакванията във въззивната жалба за нарушение на срока по чл. 34 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 34 ал. 1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на

нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на нарушението в случаите на данъчни нарушения като процесното. Независимо от периодичното изпращане на информация до приходната администрация под формата на справки, декларации и други, то съгласно константната съдебна практика, началото на срока по чл. 34 ал. 1 ЗАНН се поставя с констатиране на конкретно нарушение от страна на контролните органи, а не с наличието на потенциална възможност за това на база регистрите, водени в НАП. Наред с това за установяване на нарушението в конкретния случай е била необходима и допълнителна информация, изискана от контролните органи в хода на започналата проверка, като видно от показанията на свидетелката К. документите относно извършените ВОП са предоставени на 05.04.2021 г. Твърдението на дружеството-жалбоподател, че това е станало още на 26.02.2021 г. по време на извършване на проверката на място по адреса на управление на дружеството, не намира подкрепа в доказателствения материал. От показанията на свидетелката К. се установява, че при посещението на адреса на управление на дружеството са били проверявани документи и счетоводни регистри, свързани с осигурителното законодателство, и едва след това посещение са били изискани протоколи за самоначисляване на ДДС и фактурите към тях. Показанията на свидетелката К. намират убедителна опора и в писменото доказателство - протокол № 1583368/26.02.2021 г., в който е отразено, че е извършена проверка на първични и вторични счетоводни документи и са попълнени 5 броя декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение. Ето защо съдът намира, че нарушителят следва да се счита открит на 05.04.2021 г., когато на органите на НАП са предоставени фактурите от доставчиците в ЕС, отразени във VIES декларации, за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и протоколи за самочинасяване по чл. 117 ЗДДС за същия период. АУАН е съставен на 22.06.2021 г., поради което не са основателни оплакванията за нарушаване на тримесечния срок по чл. 34 ал. 1 ЗАНН.

Не е нарушен и двугодишният срок, считано от датата на извършване на нарушението. Нарушението е извършено на 15.11.2019 г., като настоящият съдебен състав изцяло споделя доводите на процесуалния представител на наказващия орган, че датата на данъчното събитие е 05.09.2019 г., когато игралното оборудване е придобито от дружеството - жалбоподател. Съгласно чл. 25 ал. 2 ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която е

прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. Не могат да бъдат приети за основателни възраженията на въззивника, че данъчното събитие е настъпило на 14.08.2018 г. с фактическото предаване на игралните автомати. От писмените доказателства се установява, че на посочената дата - 14.08.2018 г. дружеството е придобило фактическата власт върху игралното оборудване за тестови период без заплащане до месец септември 2019 г. Видно е, че придобивайки игралното оборудване за тестови период, дружеството - въззивник не е придобило и правото на разпореждане със същото като негов собственик. Не е налице и хипотезата на фактическо предоставяне на стока по договор, в който е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху нея под отлагателно условие или срок (чл. 6 ал. 2 т. 2 ЗДДС), тъй като в случая не се касае за отлагателно условие или срок. При отлагателното условие или срок настъпването на правното действие на сделката се поставя в зависимост от настъпването на бъдещо несигурно събитие (отлагателно условие) или изтичането на определен срок. В случая игралните автомати са предадени на дружеството – жалбоподател на 14.08.2018 г. за тестови период без заплащане до месец септември 2019 г., т.е. на дружеството – въззивник е предоставена възможност да експлоатира игралните автомати, без да дължи заплащане, до месец септември 2019 г., след което да придобие или не собствеността върху тях в зависимост от одобряването им.

Не са основателни възраженията на въззивника, че съдържанието на АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП, при това при пълна идентичност са описани обстоятелствата на нарушението - посочена е датата на данъчното събитие, предмета на облагаема доставка, датата на изискуемост, както и крайния срок за надлежно изпълнение на задълженията по начисляване на данъка, а именно 15.11.2019 г. - крайният срок за подаване на справка-декларация за месец октомври 2019 г., в която е следвало да бъде отразена доставката.

Нарушения на процесуалните правила не са били допуснати и при съставяне и връчване на АУАН, с който е образувано административнонаказателното производство. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели съгласно разпоредбата на чл. 40 ал. 3 ЗАНН и на законния представител на дружеството - жалбоподател, подписан е от

съставителя, свидетелите и представляващия дружеството – въззивник, на когото е бил връчен и препис.

Предвид горното съдът намира, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление на това основание.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон. В случая се касае за облагаема доставка съгласно чл. 12 ал. 2 ЗДДС, като на основание чл. 84 ЗДДС данъкът е изискуем от получателя "xxxxxxxx" ООД. Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 3 ЗДДС данъкът при вътреобщностното придобиване става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2. В случая съгласно чл. 63 ал. 1 ЗДДС вр. чл. 25 ал. 2 ЗДДС данъчното събитие е възникнало на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоките, т.е. в случая на 05.09.2019 г., предвид което данъкът е станал изискуем на 15.10.2019 г. Съгласно чл. 86 ал. 1 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Съгласно чл. 86 ал. 2 ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по ЗДДС - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Съгласно чл. 117 ал. 1 т. 1 ЗДДС дружеството - въззивник е следвало да начисли данъка като издаде протокол в срока по чл. 117 ал. 3 ЗДДС - не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. Т.е. в случая дружеството - жалбоподател е следвало да начисли данъка като издаде протокол по чл. 117 ЗДДС в срок до 30.10.2019 г. Вместо това обаче дружеството е самоначислило данъка едва с протокол № 00000029/01.02.2020 г. Съдът намира, че в случая правилно като дата на извършване на нарушението е посочена дата 15.11.2019 г. - първия ден след изтичане на срока, в който дружеството - въззивник е следвало да справка - декларация, съставен въз основа на отчетните регистри за данъчен период

месец октомври 2019 г., тъй като съгласно чл. 126 ал. 2 ЗДДС до изтичане на този срок дружеството - жалбоподател е разполагало с възможността да поправи грешката в справката - декларация като подаде нова справка – декларация, в която да включи протокола по чл. 117 ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС. Предвид горното съдът намери, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството - жалбоподател за извършено нарушение на чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 ЗДДС.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна и се ангажира за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност (чл. 83 ал. 1 ЗАНН), поради което не се налага обсъждане на субективна съставомерност на нарушението.

Не са основателни възраженията, които жалбоподателят основава на предмета на доставката – игрално оборудване, което има особен режим съгласно Закона за хазарта. Данъчният закон не провежда разграничение по отношение доставките на стоки, подлежащи на разрешителен, лицензионен или друг административен режим, с оглед на което видът на оборудването и неговото предназначение се явяват ирелевантни за съставомерността на нарушението.

В наказателното постановление като основание за определяне и налагане на имуществената санкция е посочена разпоредбата на чл. 180 ал. 1 ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. Нормата на чл. 180а ал.1 ЗДДС предвижда специален състав на административнонаказателна отговорност за лице, което не начисли ДДС, в установения срок и по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит, като в този случай имуществена санкция за за юридическите лица и едноличните търговци следва да се определи в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. В настоящия случай за дружеството-жалбоподател съществува възможност да приспадне дължимия върху доставката на услуга ДДС, доколкото съгласно изричната норма на чл.69, ал.1, т.3 ЗДДС, по отношение на същия може да се използва

право на данъчен кредит. С оглед на това административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател за извършено нарушение по несвоевременно начисляване на ДДС следва да се ангажира на основание разпоредбата на чл. 180а ал. 1 ЗДДС. Следва да се посочи, че в настоящия случай наказващият орган е индивидуализирал имуществената санкция на основание чл. 180а ал. 1 ЗДДС, като при размер на неначисления данък от 35 204, 94 лева е наложил имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева (5 % от 35 204, 94 лева), макар в наказателното постановление да е посочена санкционната разпоредба на чл. 180 ал. 1 ЗДДС като основание за определяне размера на санкцията. В случая не се касае за неправилно приложение на материалния закон, тъй като санкционната разпоредба е приложена правилно, а единствено за техническа грешка при изписването ѝ. Предвид горното съдът намира, че наказателното постановление следва да се измени единствено в частта относно посочената санкционна разпоредба.

Следва да се посочи, че не са основателни възраженията за маловажност на нарушението. Конкретното нарушение не се отличава с по - ниска степен на обществена опасност, сравнено с други нарушения от същия вид. В резултат на забавеното начисляване са накърнени обществените отношения, свързани с отчетността на дружеството към приходната администрация, общия резултат в справка-декларация, а предвид естеството на доставката - и тези обществени отношения, свързани с проследяване и отчитане на доставки от други държави - членки на ЕС. На следващо място, маловажност на нарушението не може да се обсъжда и предвид размера на неначисления и дължим ДДС, като обстоятелството, че за същия е налице право на пълен данъчен кредит е отчетено от законодателя при формулиране на санкционната норма на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС, поради което не следва да се отчита повторно при преценката на маловажността. Най-сетне в противовес на твърдението на жалбоподателя е и срокът на забавата, като следва да се изтъкне, че данъкът е бил начислен едва на 01.02.2020 г., т. е. повече от три данъчни периода по-късно. Предвид горното съдът намери, че като не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН наказващият орган не е допуснал нарушение на материалния закон.

С оглед на всичко изложено съдът намери, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да бъде изменено единствено в частта относно посочената санкционна разпоредба като вместо разпоредбата на чл.

180 ал. 1 ЗДДС се посочи тази на чл. 180а ал. 1 ЗДДС.

Предвид извода за неоснователност на жалбата право на разноски има наказващият орган, който претендира юрисконсултско възнаграждение чрез процесуалния си представител. Претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е била заявена от процесуалния представител на наказващия орган и в производството по НАХД № 12542/2021 г. по описа на СРС, НО, 114 състав и по НАХД № 2663/2023 г. по описа на АССГ. Съгласно разпоредбата на чл. 226 ал. 3 АПК съдът, на когото е върнато делото за ново разглеждане, следва да се произнесе и по разноските пред АССГ. В настоящия случай съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и че в производствата по НАХД № 12542/2021 г. по описа на СРС, НО, 114 състав и по НАХД № 2663/2023 г. по описа на АССГ е било проведено по едно съдебно заседание, а в настоящото производство ход на делото е даден и съдебното следствие е обявено за приключено отново в едно съдебно заседание, намери, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуално представителство пред всяка инстанция следва да е минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 4 вр. ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП - София, на основание чл. 180 ал. 1 ЗДДС на "xxxxxxxx" ООД, ЕИК xxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева /хиляда седемстотин и шестдесет лева и двадесет и пет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 вр. чл. 86 ал. 2 ЗДДС, в частта относно основаниято за налагане на имуществената санкция, като **ИЗМЕНЯ** същото от чл. 180 ал. 1 ЗДДС на чл. 180а ал. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ "xxxxxxxx" ООД, ЕИК xxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по НАХД № 12542/2021 г. по описа на СРС, НО, 114 състав, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по НАХД

№ 2663/2023 г. по описа на АССТ, IX касационен състав, както и сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по НАХД № 8026/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съобщение за решението да се изпрати на наказващия орган - директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП – София, на жалбоподателя „xxxxxxxx“ ООД, на адв. Д. П. и на адв. Б. П..

Съдия при Софийски районен съд: _____